

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Julie Sykes

UNICORN ACADEMY: OLIVIA AND SNOWFLAKE

Text Copyright © Julie Sykes & Linda Chapman, 2018

Illustration Copyright © Lucy Truman, 2018

This translation of Unicorn Academy: Olivia and Snowflake
is published by arrangement with Nosy Crow® Limited.

Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво

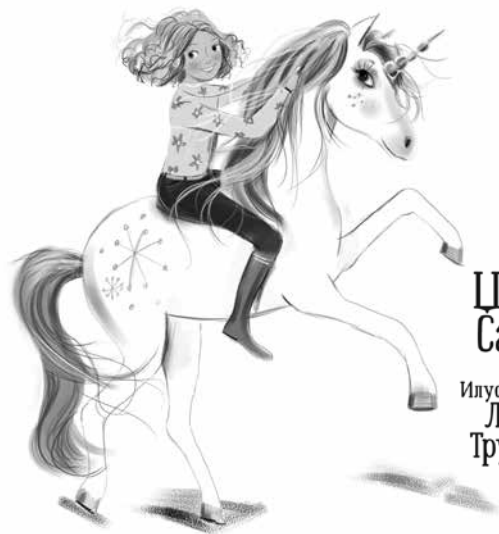
ISBN 978-86-10-04625-0

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Оливија и Пахуља

Џули
Сајкс

Илустровала
Луси
Труман

Превела Марјана Калинић

 Вулканчић

Београд, 2023.

„Стој веома мирно“, шапнула је Оливија Пахуљи док су се скривале иза мермерне статуе једнорога у лету.

„Можемо ли сада да кренемо?“, нестрпљиво је упитала Пахуља. Децембарски ваздух је био веома хладан, те се њен дах ледио док је говорила.

„Не још увек“, одговорила је Оливија, мотрећи зеленим очима Изабел, која је стражарила испред стабла јабуке, а оно је девојчицама служило као кућица у игри шуге. „Морамо да сачекамо док нешто не одвуче пажњу Изабел и Облачку.“ Рука јој је полетела ка устима. „О, не! Мислим да ћу да... Аааааааааааа!“

Џули Сајкс

„Ено их!“, повикала је Изабел.

„Крени!“, викнула је Оливија. Пахуља је поскочила, док су сунчеви зраци у облику златних и плавих звездица обасјавали њену плаву гриву. Јурнула је ка стаблу јабуке, окретно обилазећи Облачка. Оливијина риђа коса се вијорила иза њених леђа док се Пахуља свесрдно трудила да стигне до кућице. Међутим, с десне

стране су се појавиле Скарлет и Пламена, које су такође биле хватачи у игри. Скарлетина рука

Оливија и Пахуља

је била испружена. Пахуља је покушала да се провуче поред Пламене, али је Пламена била један од најбржих једнорога на Академији, те је Скарлет успела да додирне Оливију по руци.

„Имам те!“

„Браво, Скарлет!“, повикала је Изабел.

„Извини, Пахуљо“, додала је Оливија када су се зауставиле.

„Нема везе“, зањиштала је Пахуља, протресавши своју дугу гриву. „Забавно је и када си хватач и када си онај који се скрива!“

Изабел је погледала око себе. „Изађите! Изађите! Где год да сте!“, поручивала је осталим пријатељима, који су се и даље скривали.

Оливија је спазила одсјај шарене гриве иза жбуна са ружама. „Софија и Дуга су тамо!“, викнула је. „Ухватите их!“

Игра се наставила све док све девојчице из спаваонице Сафир нису биле ухваћене. „Потребан ми је одмор!“, рекла је Оливија, хладећи лице рукама.

Оливија и Пахуља

једнорогом, прамен косе те особе обоји се у исту боју које је и грива њеног једнорога. На тај начин се доказивало да ће они читавог живота остати пријатељи. Од тог тренутка, они су били дужни да помогну да се заштити Острво једнорога – предивно место на којем су сви они живели. Све Оливијине пријатељице имале су обојени прамен косе – Софијин је био шарен, као и Дугина грива, Авин је био љубичаст, Изабел је имала сребрно-плави, Скарлетин је био црвено-златни, док је Лејла, која се скоро повезала са Плесачем, имала прамен индиго, наранџасте и ружичасте боје.

Оливија је додирнула своју риђу косу, пожелевши један плаво-златни прамен, који би одговарао Пахулиној гриви. Пахуља готово да је осетила колико се Оливија растужила, те се окренула и помиловала је по нози. „Ускоро ћемо се повезати“, рекла је Оливији. „Има још времена до матуре.“

„Тако је, има још десет дана до тога!“, додала је Софија. „Помоћи ћемо ти да пронађеш Пахулину

Џули Сајкс

магију како бисмо могле заједно да положимо матуру.“

„Нећемо те оставити овде са злицама Валентином, Делијом и Хасинтом“, рекла је Скарлет. „Ни оне се још увек нису повезале са својим једнорозима.“

Оливија је одједном осетила како је подилазе жмарци. Њене пријатељице су биле најбоље, и ако неко може да помогне – то су онда оне! „Хвала вам. Али видите, неће бити толико страшно и ако не положим матуру са вама. Моја млађа сестра Матилда уписује годину у јануару, тако да бих ипак познавала некога.“

„Ти ћеш *положити* матуру“, инсистирала је Изабел. И све ћемо се виђати заједно. Знам да живимо далеко, али моћи ћемо да преспавамо једна код друге. Јесте да је моја соба веома мала, али је на мом делу острва толико топло да ћемо моћи да спавамо и напољу у љуљашкама.“

„И моја соба је веома мала, али ме тата пушта да спавам у једној од празних дрвених кућица

Оливија и Пахуља

када имам госте“, рекла је Ава, чији су родитељи водили расадник.

Оливији се грчио стомак док су њене пријатељице описивале своје куће и причале о томе колико ће се забављати када буду у гостима једне код других. Она је имала једну тајну коју није открила својим пријатељицама, упркос томе што

Џули Сајкс

их је познавала готово годину дана. Оливијина кућа је била попут палате, са дванаест спаваћих соба, затвореним базеном, тениским тереном и језером. Међутим, премда су Оливијини родитељи били богати, они нису размазили своје две ћерке. Они су веровали у напоран рад – обоје су имали своје послове, те се и од ћерки очекивало да ће код куће помагати приликом поспремања и чишћења.

Оливија никоме није причала о својој кући и породици. Када их је упознала, није желела ништа од тога да им помиње да не би изгледала као хвалисавац, а касније није ни било прилике да им каже, те је то задржала за себе као тајну. Када би је неко питао нешто о томе, она би променила тему. Изгледало је да је тако лакше. Међутим, уколико њене пријатељице буду желеле да је посете, доћи ће до проблема.

„Каква је твоја кућа, Оливија?“, знатижељно је упитала Изабел. „Где ћемо спавати када дођемо код тебе?“

Оливија и Пахуља

Оливија је натерала себе да се насмеје. „Хајде прво да видимо да ли ћу положити матуру. Враћам се сад у коњушнице. Обећала сам Пахуљи да ћемо због матурске вечери вежбати украшавање њене гриве и репа тракама боје дуге, зар не, Пахуљо?“

Пахуља је успела да сакрије изненађеност. „Тако је“, сложила се.

Оливија је у знак захвалности помиловала Пахуљу по врату због тога што ју је подржала.

„Идем и ја са тобом“, понудила се Лејла. „Обожававам да плетем Плесачеву гриву, а таман можеш и да ми причаш о својој породици. Нисам ни знала да имаш млађу сестру.“ Насмешила јој се потом. „Требало је раније то да те питам.“

Оливији се завезао стомак. У последњих неколико месеци се веома спријатељила са тихом и паметном Лејлом, али није желела да јој прича о својој породици. „Извини, Лејла, али да ли би ти сметало ако бих отишла само са Пахуљом?“

Лејла је трепнула. „Ох. У реду.“

Џули Сајкс

„Заиста желим да проведем више времена са њом насамом. Можда ће нам то помоћи да се повежемо“, брзо је додала.

Лејла је климнула главом, мада је Оливија приметила тугу у њеним очима, због чега се осетила кривом док је Лејла одлазила. Пахуљи није рекла ни реч. Једнорог је сачекао да остану саме, а затим се окренуо ка Оливији и оштро је погледао. „О чему се ради?“

„Осећам се ужасно због тога што сам управо повредила Лејлина осећања, али не желим да разговарам о својој породици. Ох, Пахуљо, шта ћу да радим ако сви буду желели да дођу код мене наредне године?“

Пахуља је била једина која је знала истину о Оливијином породичном животу. „Зар не можеш једноставно да им испричаш све о својим родитељима? Сигурна сам да те ниједна од њих неће гледати другачијим очима.“

„Али можда хоће!“, рекла је Оливија. „Погледај колико се смеју Валентини.“ Замислила је

Оливија и Пахуља

умишљену Валентину из спаваонице Смарагд.
„Њена породица је веома богата, и сви је мрзе.“

„То је због тога што је Валентина размажена и нељубазна“, рекла је Пахуља. „Ти нимало ниси таква. Треба да им кажеш истину.“

Оливија је оклевала. Чак и да Пахуља буде у праву поводом тога да је пријатељице неће осуђивати, то неће променити чињеницу да је читаве године скривала тајну од њих. То им се нимало неће допасти. Не, није могла да ризикује. Не би могла да поднесе то да је више не воле.

„Хајде да причамо о нечему другом“, промрмљала је.

„Али...“

„Не!“, прекинула ју је Оливија. „И мораш да ми обећаш да ништа од овога нећеш никоме рећи.“

„Наравно да нећу“, запрепашћено је одговорила Пахуља. „Не бих урадила ништа што би тебе растужило.“

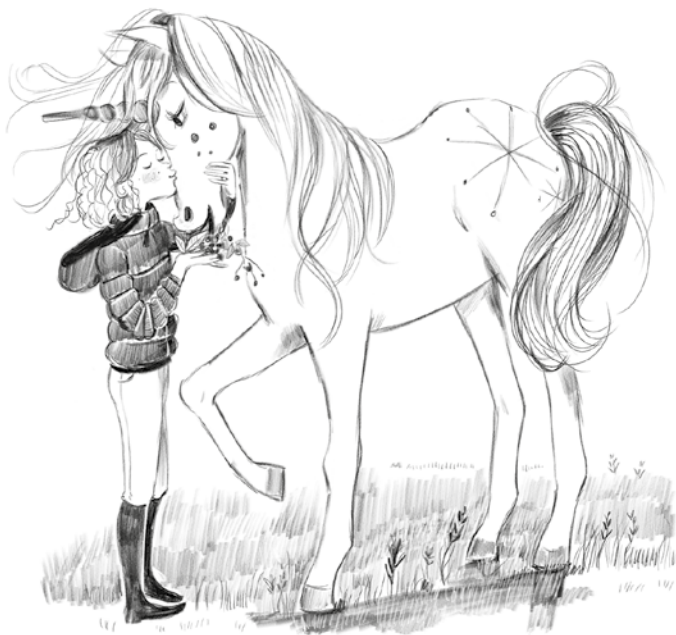
Оливији је лакнуло када је видела да су стигле до одељка са коњушницама. „Ох, како је лепо и

Џули Сајкс

топло овде“, приметила је, уводећи Пахуљу унутра. Поред њих су прошла колица натоварена кантицама пуних бобичастог воћа. Оливија је заграбила шаку бобица и понудила их Пахуљи. „Кладим се да си огладнела након оноликог галопирања околно-наоколо.“

Оливија је била сигурна да се Пахуља спрема-ла нешто да каже, међутим, лакнуло јој је када је схватила да ће њен једнорог ипак само гласно уздахнути и појести бобице.

Оливија и Пахуља

„Идем да донесем траке из оставе. Уплешћу ти у гриву најлепшу дугу на свету.“

Пољубила је Пахуљу у њушку, а затим пожурила. Сазнање да је њена тајна била сигурна представљало је велико олакшање. Пахуља је била веома поуздана и увек се мирила с оним што Оливија жели. Када би Пахуља само успела да пронађе своју магију и повеже се са Оливијом како би она положила матуру заједно са свима осталима. Али, у њеној глави се јавио танки гласић, *уколико Пахуља не пронађе своју магију, онда ти нећеш положити матуру, те твоје пријатељице неће открити истину.*

Одједном се намрштила и по први пут запитала да ли заиста жели да положи матуру са осталима.

У понедељак ујутро девојчице су пуниле своје тањире воћем и свеже печеним пецивом. Велике вазе белих и ружичастих зимских љиљана украшавале су дуге столове. Скарлет је започела разговор са Оливијом и Лејлом чим су сале поред ње. „Јесте ли чуле? Часови су завршени!“

„Молим?“, упитала је Лејла.

„Тако је! Били ми је рекао да ће госпођа Јагорчевић сада то објавити.“

У том тренутку је госпођа Јагорчевић, временска и мудра главна наставница, устала и подигла руку у знак тишине. Ученици су утихнули.

Оливија и Пахуља

„Добро јутро“, огласила се госпођа Јагорчевић док су јој очи трепериле на набораном лицу. „Предстоји једна веома посебна седмица, а многима од вас ће бити и последња на Академији једнорога. Матурско вече одржаће се у петак увече. Традиција је да свака спаваоница украси део школе, а након тога изведе одређену тачку пре него што матурски бал отпочне како би сви родитељи увидели које сте вештине ваши једнорози и ви унапредили протекле године. Часови су одсад званично завршени, што ће вам омогућити да се припремите за бал.“

Велики узвик одобравања испунио је трпезарију. Скривајући осмех, госпођа Јагорчевић је извукла парче папира.

„Спаваоница Дијамант ће украсити балску дворану.“

„Ура!“ Били и Џек, два дечака из те спаваонице, поскочили су од среће.

Џули Сајкс

„Спаваоница Смарагд...“ Валентина де Силва и њене пријатељице су жељно подигле поглед. „Ви ћете украсити коњушнице.“

„Коњушнице?“, згрожено је упитала Валентина.

„Да, Валентина, коњушнице“, потврдила јој је госпођа Јагорчевић. Подигла је обрве, те се Валентина наслонила натраг на своју столицу.

Госпођа Јагорчевић је наставила с читањем, све док није погледала Оливију и њене пријатељице. „Протекле године су девојчице из спаваонице Сафир представљале нарочите чуваре, зауставивши неколико покушаја да се угрозе Светлуцаво језеро и наша школа. Стога спаваоници Сафир препуштам украшавање језера и његове околине.“

Један огроман усклик умало је подигао плафон, а уз то је и читава школа аплаудирала. *Гошова чиӣава школа*, помислила је Оливија, видевши Валентину како зури у њих.

Када је госпођа Јагорчевић села, љутита Валентина се обратила својим пријатељицама Делији

